

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvttelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvribaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. IV. De dura diæta pueri in alimentis, & quomodo parentes eum in
monasterium tradiderunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

Rom. 8.

Curatur san-
ctus Villibal-
dus virtute
& Crucis.

qui venit in similitudine carnis peccati, sine peccato; sicut serpens æneus formam serpētis habet, sed veneno caret; vt excellentissimus Doctor scribit Augustinus. Ad hunc ergo serpentē in ligno suspensum filij Israël morsibus serpentum infirmati aspicientes curabantur. Et noster puer, spiritualis Israël, in fide parentum, Christum in Cruce aspiciens, omnimodæ sanitati, & illico, tam miraculosè restitutus est; ita vt nullum penitus infirmitatis vestigium in ipso puero reperiretur. Quod cū didicissent pater ac mater vnà cum suis, subitanæ curationis miraculum, ac sui voti salutarem prodisse effectum; Deo, à quo bona cuncta procedunt, laudes vberrimas offerentes, collaudabant eum in operibus suis.

CAPVT IV.

De dura diata pueri in alimentis, & quomodo parentes eum in monasterium tradiderunt.

Hic igitur puer, post conualescentiam solido cibo reficiebatur, ac in illo supra

pra quàm credi potest, decenti corpulentia crescendo proficiebat, in signum, quod esset de eorum numero futurus, qui iustitiæ essent participes, pro bona consuetudine habentes sensus exercitatos, & ad cœlestem panem frangendum Ecclesiæ, cui incorporarentur, prædestinati sunt. Parentes etiam relatione eorum, qui puerum educabant, intellexerunt, quòd puer sicco pane frequenter vesceretur, faba & pisa ac aliis leguminibus delectabiliter vteretur; sorbiciis autem, vel quibuscunque escis sorbilibus, nequaquam fruebatur: & tanquam secundus puer Daniel, cibos regio asper-

*Cibus D. VVil-
libaldi pueru-
li.*

Daniel. 1.

D dicen-

Luc. 1.

* indicia in
suo filio.

dicentes: Quis putas puer iste erit? nam & manus Domini potenter ac patenter cum illo est. Et hæc & alia huiusmodi tanquã prælagium futuræ sanctitatis * in dilectionis suæ filio admirabantur, & gaudentes in ipso aspiciebant, quæ Deus bonitate admirabilis in eo mirificè operabatur.

Quid significet
VVillibaldus.

Cum igitur puer sancti numinis, ac beati nominis VVillibaldus, quod interpretatum, *prompta voluntas* dicitur, annum ætatis suæ quintum, Deo concedente, attigisset, cœpit in eo euidenter pullulare germen naturalis industriæ; ita vt ingenio docilis, animo suasibilis, ad disciplinam boni moris, suæ tamen teneritudini congruentem ductilis inueniretur. Et sicut malitia in quibusdam supplet ætatem; sic gratia in ipso ætatem suppleuerat, ac numerum dierum suorum moribus transcendens, se futurum Christi famulum per omnia comprobaret. Parentes hæc & alia in ipso indicia aspicientes laudabilia, mente & verbo tractare cœperunt, quomodo pollicitationem, quam voce expresserant, videlicet, quòd

quòd eundem puerum diuino cultui man-
ciparēt, ocyus quemadmodum obedi-
entia sine mora requirit, explerent; recogita-
bant namque frequentius se audisse; quo-
niam scriptum est; *vouete & reddite*. quia si-
cut vouere est voluntatis & consilij; sic red-
dere est necessitatis & præcepti. Item psal-
mista loquens ad Dominum ait; *reddam
tibi vota mea, qua distinxerunt labia mea*:
distinxerunt, hoc est, vota, quæ ex maturi-
tate deliberationis processerunt, reddenda
sunt.

*Parentes serio
cogitant de
voto per-
soluendo.*

Pal. 75.

Psal. 65.

Hæc S. Pater recognoscens, & quemad-
modum Abraham filium suum affectu, &
effectu Deo obtulit, quendam monachum
nomine Theodredum, monasterialis vitæ
approbatissimum, sibi accersiri præcepit,
cuius sanctitati ac fidelitati puerum com-
misit; adiiciens eidem impensas & expen-
sas, prout decebat regiam dignitatem, ac
sæpe dictum puerum cuidam Patri Abbati
sanctissimo, nomine * Egivvaldo, mona-
sterij, quod VValtheim nominatur, præ-
sentari constituit, vt eum iugo monasticæ

*Quibus Mo-
nastica vita
Magistris cõ-
missus sit.*

** Ekbaldo.*

vitæ subderet, addens illud Threnorum,
Thren. 3. *Quoniam bonum est viro, cum portauerit*
Eccles. 7. *iugum Domini ab adolescentia sua: & illud*
Hebr. 13. *Salomonis: quoniam, melius est ire ad do-*
num luctus, quàm ad domum conuiuij. Nec
 non illud verbum Apostoli: *quoniam opti-*
imum est gratia stabiliri cor. Ad hæc autem
 tria, sciebat quod homo in monasterialis
 vitæ obseruantia plenè habilitaretur.

Hilariter ex-
cipitur Villib.
ab Abbate.
Luce 2.

Cùm igitur beatissimus puer Patri Ab-
 bati præsentaretur, ad modum iusti Simeo-
 nis accepit illum in vlnas suas, & benedixit
 Deum; ac Confraternitati suæ dixit: Fratres,
 hic puer etsi suis parentibus est natus; nobis
 filius est datus. Qui si in domo paterna re-
 mansisset, sceptrum regale debito successi-
 onis super humerum suum accepisset. Hic
 filius Regis, Regi Regum, & Domino do-
 minantium oblatus, & ad nostram sancti-
 tatem transmissus est, vt nobis in via, quæ
 ducit ad patriam hæreditatis æternæ, socia-
 liter ac regulariter coambulet. Vt quid plu-
 ra? Abbas vniuersitasq; cœnobij in Domi-
 no gaudentes, ac in tam pretioso dono ex-
 ultan-

Et à tota con-
gregatione.

ultantes, eum voto lætiori suscipiunt; & filium Regis Anglorum tanquam Dei Angelum sancta auiditate multi desiderij amplectuntur; sperantes, se procul omni dubio temporaliter ac spiritualiter per eum fore promouendos.

CAPVT V.

De ingenio & profectu eius in discendo.

Ver ergo studio litterarum applicatur, ac mirum in modum breui tempore super omnes collegas sibi condiscipulos profecit Spiritus sancti vnctione magistra: Citò namque addiscitur, quod Deo auctore docetur. Hæc Magister nouitiorum, qui rector erat in schola virtutum, & specialem curam pueri gerebat, non sine admiratione perpendens, vice & loco regulæ partium puero apponit librum psalmodiarum, dicens: disce fili, vt de cetero sacrosanctæ psalmodiæ inseruias: seruire enim Deo, regnare est. Et cum tu sis filius Regis, dic operata Regi, vt tibi cum eo æternaliter regnare concedat. At puer bona simplicitate

Magnos breui tempore progressus facit in vita & scientia spirituali.

D 3 obe-